

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Værker i Mindeudgave

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 493. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang03val-shoot-idm140687569307104/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

dam Jensen, der havde biet i Spisesalen, komme frem i Døren.

Men ogsaa Madam Jensen standsede et Øjeblik forlegen foran den blege unge Frue, der havde vendt Hovedet imod hende i næsten sanseløs Skræk ... Men saa gik hun med et mildt Udtryk i Ansigtet (Madam Jensen havde praktiseret i tre og tyve Aar — „diskré“, sagde hun og sammenfattede hele sit Program i det ene Ord, som hun berøvede dets „t“; hun vidste, hvad en „Første-Gang“ var) et Par Skridt frem og hilste.

Generalinden rejste sig og kyssede sin Datter paa Panden ligesom til en Velsignelse.

Hun og Marie Pige gik udenfor Sovekammerdøren i Spisestuen og ventede. Der var kommen en egen sær Højtidelighed over dem, saa de var ikke ulig et Par Præstinder, som i en Tempelforgaard biede paa Aabenbaringen af de hellige Mysterier.

— — —

Hun kom altsaa ikke — igen ikke.

Erhard havde allerede Frakken paa for at gaa og havde slukket Lampen, saa kun Lysene for Spejlet brændte. Men han satte sig alligevel endnu en Gang i den samme Stol, hvor han havde tilbragt hele den sidste Time, og han begyndte forfra paa den ene og samme Tanke, som havde fulgt ham uafsladeligt ligefra den Aften, de var skiltes i Grønningen, Mathilde og han:

— Om det var „det“ — om det kunde være „det“?

Og han sammenholdt paany alle Omstændigheder ... hendes Luner ... Væsen ... det Hele fra den sidste Tid ...

Han fo'r sammen, da det bankede paa Døren og raabte saa „Kom ind“ — han troede, det var Værtens Pige. Men det bankede igen, forknyt, saa det næsten var uherligt, og han rejste sig for at lukke op.

Det var Mathilde, der stod lænet mod Dørkarmen.

Erhard kvalte et Udbrud, da han saá hende, og hun